

УДК 667.027

Г. О. Пушкар,

к. т. н., асистент Львівська комерційна академія,

Б. Б. Семак,

к. т. н., доцент Львівська комерційна академія

ІНТЕР'ЄРНИЙ ТЕКСТИЛЬ : ФОРМУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ АСОРТИМЕНТУ

Анотація. Сформульовані основні вимоги до інформаційного забезпечення вітчизняного ринку інтер'єрного текстилю, показані основні напрями вдосконалення товарної інформації на означеному ринку. Наведені результати товарознавчих і маркетингових досліджень асортименту, властивостей текстильних матеріалів і виробів для оздоблення вікон і дверей, які можуть бути використані для характеристики групового, видового і внутрішньовидового асортименту цих матеріалів, а також створення необхідного банку даних про їх властивості, рівень якості та екологічної безпечності.

Ключові слова: ринок, інтер'єрний текстиль, рослинний барвник, синтетичний барвник.

Annotation. The basic requirements for information support of the domestic market for interior textiles have been formulated and the main directions of improving commodity information with regard to the abovementioned market have been shown. The results of commodity and market research into the range and properties of textile materials and products for finishing windows and doors, which can be used to describe a group, species and inter-type range of these materials and create the necessary database of their properties, quality and environmental safety have been provided.

Key words: market, interior textile fabrics, vegetable dye, synthetic dye.

Актуальність проблеми та її зв'язок з важливими науково-практичними завданнями. Сучасний ринок інтер'єрного текстилю об'єднує різні за призначенням, проте близькі за естетичним оформленням, гігієнічними і екологічними вимогами та надійністю і довговічністю в експлуатації групи текстильних матеріалів і виробів. Сегмент ринку інтер'єрного текстилю включає такі групи інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів: текстильні матеріали і вироби для покриття підлоги і стін, фіранкові текстильні матеріали для оздоблення вікон і дверей, текстильні матеріали для оббивки меблів, текстильні матеріали домашнього вжитку (ковдри, постільна та столова білизна) та ін. На базі перерахованих груп текстильних матеріалів і виробів інтер'єрного призначення можуть формуватись окремі сегменти ринку інтер'єрного текстилю.

За інформацією, яка в останні роки розміщена в Інтернеті, попит на інтер'єрний текстиль за останні чотири роки зріс майже у 2 рази, його щорічний приріст, на думку експертів, складає близько 14-16 %. Такий бурхливий ріст попиту на інтер'єрний текстиль пояснюється стрімким розвитком будівництва та готельного бізнесу в нашій країні. При цьому характерно, що серед інших груп інтер'єрного текстилю найбільшими темпами зростає виробництво постільної білизни та рушників.

Про інтенсивність розвитку та зростання ємності зарубіжних і вітчизняних ринків інтер'єрного текстилю переконливо свідчить практика проведення щорічних міжнародних, міжрегіональних та регіональних ярмарок різних видів текстильних матеріалів і виробів інтер'єрного призначення. Саме на таких ярмарках відбувається показ нового перспективного асортименту, обмін досвідом виробництва між окремими компаніями і підприємствами, а також підводяться підсумки результатів наукових досліджень в галузі оптимізації асортименту та підвищення якості даної групи товарів.

Необхідно підкреслити, що сучасний ринок інтер'єрного текстилю висуває наступні основні вимоги до асортименту та властивостей цих товарів – це якість, екологічна безпечність і дизайн. Саме ці чинники повинні бути покладені в основу під час проектування та виробництва будь-якого виду текстильного матеріалу чи виробу інтер'єрного призначення.

Аналіз останніх наукових досліджень означеної проблеми і визначення питань, що потребують вирішення. Як свідчить аналіз ситуації на зарубіжних і вітчизняному ринках інтер'єрного текстилю, ємність цих ринків в останні роки постійно зростає, а структура асортименту на них суттєво розширюється. Про це переконливо свідчать результати маркетингових і товарознавчих досліджень ситуації на цих ринках, формування і нормування вимог до якості та екологічної безпечності інтер'єрного текстилю, подальше вдосконалення методів оцінювання та контролю якості та екологічної безпечності різних за призначенням та способами виробництва текстильних матеріалів і виробів інтер'єрного призначення [1-3].

Разом з тим, пошукові шляхів оптимізації асортименту та властивостей різних за призначенням та способами виробництва текстильних матеріалів і виробів інтер'єрного призначення, подальшому вдосконаленню системи їх класифікації та стандартизації, сучасному товарознавчому трактуванні структури їх видового та внутрішньовидового асортименту, а також розробленню та обґрунтуванню концепції формування окремого сегменту вітчизняного ринку присвячена ще обмежена кількість монографічних і періодичних видань [4,5].

Мета роботи. В роботі ми обмежились постановкою і пошуком шляхів вирішення наступних завдань на вітчизняному ринку інтер'єрного текстилю:

- узагальнення результатів маркетингових і товарознавчих досліджень, пов'язаних з вивченням структури потреб споживачів і попиту на основні види інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів різного цільового призначення;
- обґрунтування шляхів подальшого вдосконалення інформаційного забезпечення вітчизняного ринку інтер'єрного текстилю та його окремих сегментів;
- сформування вимог до вітчизняної системи стандартизації на ринку інтер'єрного текстилю та визначення напрямів їх подальшого вдосконалення;
- узагальнення результатів проведених нами експериментальних досліджень властивостей інтер'єрного текстилю, на прикладі фіранкових (декоративних) текстильних матеріалів, які використовуються для оформлення вікон і дверей;
- обґрунтування доцільності використання принципів екологічного маркетингу на вітчизняному ринку інтер'єрного текстилю;
- конкретизування завдань екологічної експертизи та екологічного аудиту у формуванні асортименту та якості різних за призначенням груп інтер'єрного текстилю на вітчизняному ринку.

Викладення основного матеріалу дослідження з науковим авторським обґрунтуванням отриманих результатів. Зупинимось на більш детальному розгляді деяких з піднятих питань. На нашу думку, для успішного формування і функціонування вітчизняного сегменту ринку інтер'єрного текстилю передусім необхідно:

- розробити та обґрунтувати концепцію розвитку означеного сегменту ринку;
- зобов'язати відповідні маркетингові та товарознавчі служби текстильних і торговельних підприємств і їх науково-дослідних установ забезпечити постійний збір і узагальнення інформації про структуру потреб населення, пошук та продаж основних видів і груп інтер'єрного текстилю різного цільового призначення і способів виробництва;
- налагодити і впровадити в практику роботи текстильного виробництва і сфери торгівлі більш досконалу систему державної та галузевої статистики, в якій була б наведена обґрунтована інформація не тільки про структуру та обсяги виробництва групового та видового асортименту основних груп інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів, але й їх продаж включаючи дані про обсяги імпорту та експорту названих товарів;
- виявити сировинні, технологічні, асортиментні, фінансові, кадрові можливості виробництва інтер'єрного текстилю на вітчизняних підприємствах, враховуючи переваги і недоліки тканого, нетканого, трикотажного, килимового та текстильно-галантерейного способів їх виробництва;
- впровадити в практику роботи текстильного виробництва та сфери торгівлі більш досконалу систему класифікації та кодування різних за призначенням, способами виробництва, будовою та оздобленням окремих груп інтер'єрного текстилю з метою широкого впровадження сучасних комп'ютерних технологій для управління їх ринком;
- обґрунтувати економічну та екологічну доцільність формування окремого вітчизняного ринку екологобезпечних груп і видів інтер'єрного текстилю, враховуючи досвід економічно розвинутих зарубіжних країн;
- сформулювати напрями подальшого вдосконалення вітчизняної системи стандартизації асортименту, властивостей, рівня якості та екологічної безпечності інтер'єрного текстилю різного цільового призначення та способів виробництва, акцентуючи основну увагу на гармонізацію вимог до інтер'єрного текстилю, які містяться у вітчизняних і зарубіжних стандартах.

Перераховані види інформаційного забезпечення вітчизняного ринку інтер'єрного текстилю повинні постійно поповнюватись, оновлюватись і знаходитись в банках даних текстильних і торговельних підприємств і використовуватись в їх повсякденній роботі.

Як свідчить зарубіжний досвід, більш детального розгляду та сучасного маркетингового трактування вимагає проблема, пов'язана з екологізацією сировинних ресурсів, технологій виробництва, асортименту та властивостей різних за способами виробництва та призначенням груп текстильних матеріалів і виробів інтер'єрного призначення і використання для цих цілей принципів, прийомів і методів екологічного маркетингу [8-10].

З метою пошуку шляхів екологізації технологій виробництва та асортименту інтер'єрного текстилю нами досліджено деякі аспекти цієї багатогранної проблеми. *По-перше*, обґрунтована доцільність фарбування деяких видів інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів різними видами рослинних барвників взамін токсичних марок синтетичних барвників. Встановлено, що шляхом відповідного відбору барвників, протравлювачів і способів протравлювання, а також волокнистої основи цих матеріалів можна цілеспрямовано в залежності від конкретного призначення цих матеріалів формувати колірну гаму та властивості їх забарвлень [6,7,11]. *По-друге*, на прикладі, різних за волокнистим складом фіранкових тканин показана доцільність використання екологоорієнтованих технологій їх заключного (брудовідштовхувального та вогнезахисного) оброблення на формування їх гігієнічності та екологічної безпечності [12].

Наведемо більш детальний аналіз отриманих результатів досліджень на прикладі інтер'єрних полотен, які використовуються для оздоблення вікон і дверей.

Для прикладу в табл. 1-2 приведені результати оцінювання впливу виду рослинного барвника, виду протравлювача та тривалості штучного (на приладі штучної погоди ШП-3) і сонячного опромінення на формування колірної гами забарвлень, а також світлостійкості забарвлень і субстрату вовняної декоративної тканини, пофарбованої в лужній ванні екстрактами квіток, оплоднів, плодів і кори кінського каштану. Залежність зміни світлостійкості цих забарвлень від тривалості штучного і сонячного опромінення ілюструється на рис. 1-2.

Таблиця 1. Вплив виду рослинного барвника та виду протравлювача на формування колірної гами та світлостійкості забарвлень вовняної тканини після її штучного опромінення на приладі ШП-3.

№з/п	Вид барвника, протравлювача	Колір і відтінок забарвлення	Код забарвлення за атласом кольорів*	Загальний колірний контраст (од. DE) після опромінення, год.:	
				50	100
1	Тканина пофарбована екстрактом квіток кінського каштану у лужній ванні без протравлювання	коричневий з рожевим відтінком	090704	3,4	5,7
	Те ж, з одночасним про-травлюванням $KAl(SO_4)_2$	золотисто-коричневий	050506	6,6	8,8
	Те ж, $K_2Cr_2O_7$	коричневий	050704	2,9	8,1
	Те ж, $CuSO_4$	коричневий з червоним відтінком	090903	1,8	4,6

	Те ж, FeSO ₄	темно-сірий	010901	2,5	8,4
2	Тканина пофарбована екстрактом оплоднів кін-ського каштану у лужній ванні без протравлювання	коричнево-вишневий	090803	7,4	10,6
	Те ж, з одночасним про-травлюванням KAl(SO ₄) ₂	світло-коричневий	060303	6,8	8,8
	Те ж, K ₂ Cr ₂ O ₇	коричнево-вишневий	100702	9,5	14,0
	Те ж, CuSO ₄	коричневий з вишневим відтінком	100902	5,4	8,8
	Те ж, FeSO ₄	темно-сірий	080901	5,5	10,3
3	Тканина пофарбована екстрактом плодів кін-ського каштану у лужній ванні без протравлювання	темно-рожевий з вишневим відтінком	080503	9,0	9,9
	Те ж, з одночасним про-травлюванням KAl(SO ₄) ₂	світлий рожево-коричневий	070403	9,5	11,5
	Те ж, K ₂ Cr ₂ O ₇	світлий бузково-коричневий	080502	8,7	12,0
	Те ж, CuSO ₄	коричневий з рожевим відтінком	080603	5,9	7,8
	Те ж, FeSO ₄	темно-сірий	100801	6,4	9,7
4	Тканина пофарбована екстрактом кори кінського каштану у лужній ванні без протравлювання	коричневий з червоним відтінком	080804	2,1	3,2
	Те ж, з одночасним про-травлюванням KAl(SO ₄) ₂	золотистий	030406	2,4	3,7
	Те ж, K ₂ Cr ₂ O ₇	золотисто-коричневий	040605	1,9	3,6
	Те ж, CuSO ₄	золотисто-коричневий	030506	1,1	1,9
	Те ж, FeSO ₄	темно-сірий	020901	0,8	4,7

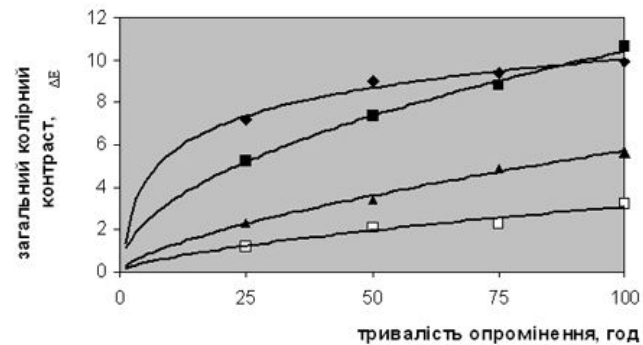
Примітка. *У позначенні кольорів забарвлень шестизначними кодами перші два знаки відповідають кольорному тону (номеру кольору карти атласу), наступні два знаки – номеру відтінку за насиченістю і останні два знаки – ступеню світлоти.

Таблиця 2. Вплив виду протравлювача та тривалості сонячного опромінення на світлостійкість забарвлення та субстрату вовняної тканини, пофарбованої екстрактом квіток каштану у лужній ванні.

№ з/п	Волокнистий склад та спосіб оброблення тканини	Загальний колірний контраст (од. DE) після опромінення, год.:			Зниження розрахункового розривального навантаження після 300 год. інсоляції, %
		100	200	300	
1	Тканина пофарбована без протравлювання	3,1	5,1	13,2	6,3
2	Те ж, з одночасним про-травлюванням KAl(SO ₄) ₂	3,5	3,8	4,7	16,7
3	Те ж, K ₂ Cr ₂ O ₇	3,8	5,6	5,8	5,6
4	Те ж, CuSO ₄	1,5	2,5	3,1	6,7
5	Те ж, FeSO ₄	1,8	2,9	3,3	12,5

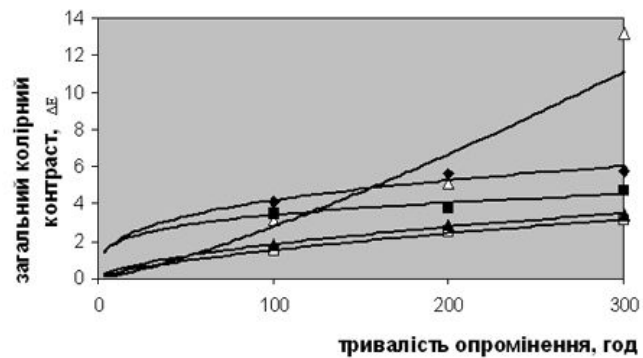
Як видно з аналізу даних табл. 1-2, фарбування вовняної тканини екстрактами обраних рослинних барвників і одночасного з фарбуванням протравлювання тканини різними протравлювачами (KAl(SO₄)₂, K₂Cr₂O₇, CuSO₄, FeSO₄) дозволяє не тільки суттєво розширити та збагатити колірну гаму забарвлень, але й у більшості випадків значно підвищити їх світлостійкість. Найбільш ефективним світлостабілізатором забарвлень виявився CuSO₄. Про це свідчить величина загального колірного контрасту на тканині до і після її протравлювання CuSO₄ після штучного і сонячного опромінення. Разом з тим, як видно з аналізу даних табл. 2, деякі види протравлювачів (KAl(SO₄)₂ і FeSO₄) виявились сенсibilізаторами процесу деструкції субстрату. Однак, це не має суттєвого впливу на світлостійкість досліджуваної тканини, оскільки світлостійкість її забарвлень виявилась значно нижчою, ніж світлостійкість субстрату [7].

Кінетика фотодеструкції забарвлень, отриманих на вовняній тканині екстрактами квіток, оплоднів, плодів і кори кінського каштану, при їх сонячному і штучному опроміненні, наведена на рис. 1, а кінетику фотодеструкції отриманих квітками забарвлень від тривалості сонячного опромінення проілюстровано на рис. 2. Ці залежності описані відповідними математичними моделями.

№ кривої	Умовні позначення	Назва барвника	Рівняння	R ²
1	—▲—	Квітки	$y = 0,2602x^{0,671}$	0,99
2	—■—	Оплідні	$y = 1,0268x^{0,5033}$	0,99
3	—◆—	Плоди	$y = 1,9225\ln(x) + 1,1593$	0,97
4	—□—	Кора	$y = 0,1436x^{0,6655}$	0,96

Рис.1. Вплив штучного опромінення на світлостійкість забарвлень вовняної тканини, пофарбованої в лужній ванні екстрактами квіток, опліднів, плодів та кори каштану кінського.

№ кривої	Умовні позначення	Вид оброблення	Рівняння	R ²
1	—Δ—	Тканина, пофарбована без протравлювання	$y = 0,0087x^{1,2541}$	0,90
2	—■—	Те ж, з одночасним протравлюванням KAl(SO ₄) ₂	$y = 1,0685x^{0,2522}$	0,85
3	—◆—	Те ж, K ₂ Cr ₂ O ₇	$y = 0,9286x^{0,3278}$	0,92
4	—□—	Те ж, CuSO ₄	$y = 0,0698x^{0,669}$	0,99
5	—▲—	Те ж, FeSO ₄	$y = 0,118x^{0,5954}$	0,98

Рис. 2. Вплив виду протравлювача і тривалості сонячного опромінення на світлостійкість забарвлень вовняної тканини, пофарбованої у лужній ванні екстрактом квіток каштану.

З метою порівняння наведемо результати оцінювання світлостійкості забарвлень і субстрату різних за волокнистим складом і будовою фіранкових тканин (полотен), пофарбованих окремими марками активних, дисперсних і пігментних барвників за оптимальної їх концентрації у фарбувальних ваннах (табл.3, рис.3-4).

Таблиця 3. Вплив сонячного опромінення на зміну колірних характеристик і розрахункового розривального навантаження фіранкових тканин, пофарбованих різними марками барвників (після 300 год. опромінення).

Назва тканини та марка барвника	Колірна різниця за світлотою, насиченістю і колірним тоном			Загальний колірний контраст DE	Зниження розрахункового розривального навантаження (%)
	DL	DS	DT		
Бавовняна тканина					
Вибілена	-	-	-	-	12,6
Пофарбована:					
Р* жовтим ЗКВТ	-14,0	-14,0	1,4	14,1	13,2
Р синім СВТ	-6,7	-10,1	-3,9	12,7	10,7
Р зеленим	-5,7	-5,3	-0,1	7,9	7,2
Поліефірна тканина					
Вибілена	-	-	-	-	20,5
Пофарбована:					
Д* темно-зеленим	-3,3	-3,6	4,4	6,6	25,9
Д червоним 4Ж	-2,8	-7,1	-0,4	7,6	23,4
Д жовто-коричневим	-1,4	-3,5	1,3	3,8	26,9
Поліефірне гардинне основов'язане полотно					

Вибілена	-	-	-	-	22,2
Пофарбоване:					
Д* морським синім	-4,4	2,2	0,2	4,9	26,1
Д рубіновим	-2,1	-2,0	1,9	3,5	16,3
Д чорним	-3,2	2,6	2,4	4,4	16,7
Д червоним	-3,7	-3,0	1,8	5,2	15,8
Поліефірно - віскозна тканина					
Вибілена	-	-	-	-	41,0
Пофарбована:					
П* фіолетовим	-1,7	-2,1	-0,2	2,7	20,0
П золотисто-жовтим	-0,4	-3,9	0,6	3,9	15,4
П зеленим	-1,4	-0,3	-0,7	1,4	17,9
П оранжевим	-2,1	-5,2	4,1	6,3	15,0
П рубіново-рожевим	-1,3	-2,9	0,6	3,1	17,5

Примітка. *P – барвник реакол; Д – барвник дисперкол; П – барвник пігмакол.

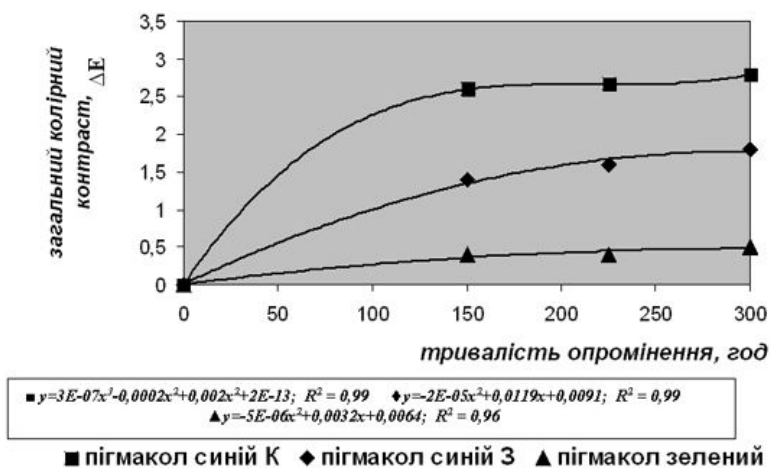

Рис. 3. Вплив сонячного опромінення на зміну загального колірний контрасту поліефірно-віскозної тканини, пофарбованої пігментними барвниками (концентрація барвника у фарбувальній ванні 1 %).

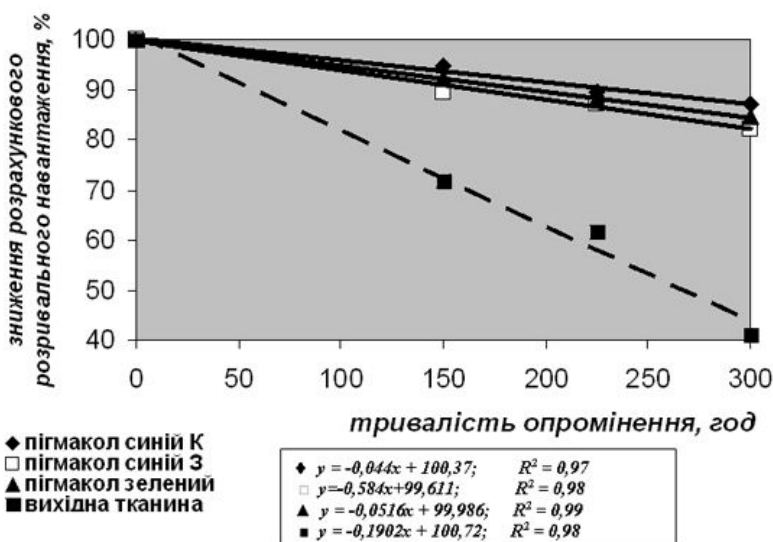

Рис. 4. Вплив сонячної радіації на зниження розрахункового розривального навантаження (%) поліефірно-віскозної тканини за основою.

Як видно з аналізу даних табл. 3 і рис. 3-4, колірну гаму забарвлень, а також задану світлостійкість забарвлень і субстрату досліджуваних тканин також можна цілеспрямовано формувати відповідним підбором окремих марок синтетичних барвників, їх концентрації у фарбувальній ванні, а також і волокнистого складу самих тканин [13-15].

Встановлено, що серед обраних нами марок синтетичних барвників для фарбування досліджуваних полотен найбільш світлостійкі забарвлення досягаються на поліефірно-віскозних тканинах, пофарбованих пігментними барвниками (особливо пігмаколом зеленим і пігмаколом рубіново-рожевим), а найменш світлостійкі забарвлення отримані на бавовняних тканинах, пофарбованих активними барвниками (особливо реаколом жовтим 3 КВТ). Виявлено, що окремі марки активних, дисперсних і пігментних барвників можуть сенсифікувати або інгібувати фотодеструкцію субстрату. При цьому виявлені оптимальні за світлостійкістю забарвлень і субстрату варіанти полотен, в яких практично рівномірно витрачаються ресурси за світлостійкістю барвника і субстрату. Прикладом таких полотен, як видно з аналізу даних табл.3, можуть служити: поліефірна тканина, пофарбована дисперкоом темно-зеленим і дисперколом жовто-коричневим; поліефірне гардинне

полотно, пофарбоване дисперсколом рубіновим, дисперсколом чорним і дисперсколом червоним. Це стосується також поліефірно-віскозної тканини, пофарбованої пігментними барвниками (пігмаколом фіолетовим, пігмаколом золотисто-жовтим, пігмаколом оранжевим і пігмаколом рубіново-рожевим). І тільки після фарбування бавовняної тканини активними барвниками (реаколом жовтим 3 КВТ, реаколом синім СВТ і реаколом зеленим) фотодеструкція їх забарвлень відбувається значно швидше, ніж фотодеструкція їх субстрату, що обумовлено неефективним використанням потенційного ресурсу волокнистої основи цих тканин. Кінетика фотодеструкції забарвлень і субстрату (на прикладі поліефірно-віскозної тканини, пофарбованої пігмаколами) наведена на рис. 3 і 4.

Результати застосування екологоорієнтованих технологій вогнезахисного і брудовідштовхувального оброблення на прикладі вибілених бавовняних, поліефірних і поліефірно-віскозних фіранкових тканин наведені в табл. 4 [12].

Таблиця 4. Вплив волокнистого складу фіранкових тканин і рецептури оброблення на їх вогнестійкість і брудовідштовхувальність

№ з/п	№ рецепту	Назва тканини і вид оброблення	Швидкість горіння в полум'ї, см/с	Брудовідштовхувальність, %
1	рец.0	Бавовняна вибілена до оброблення	згорів повністю	-
1.1	рец.1	Те ж, з обробленням	0,8	68,2
1.2	рец.2	Те ж, -/-	згорів повністю	59,5
1.3	рец.3	Те ж, -/-	0,09	65,1
1.4	рец.4	Те ж, -/-	не горить	52,9
2	рец.0	Поліефірна вибілена до оброблення	0,54	-
2.1	рец.1	Те ж, з обробленням	0,4	58,6
2.2	рец.2	Те ж, -/-	згорів повністю	46,3
2.3	рец.3	Те ж, -/-	0,03	49,6
2.4	рец.4	Те ж, -/-	не горить	58,3
3	рец.0	Поліефірно-віскозна вибілена до оброблення	згорів повністю	-
3.1	рец.1	Те ж, з обробленням	0,7	55,6
3.2	рец.2	Те ж, -/-	згорів повністю	39,2
3.3	рец.3	Те ж, -/-	0,07	67,9
3.4	рец.4	Те ж, -/-	не горить	62,9
Рецепти вогнезахисного оброблення (з/л): рец.1 – сечовина, 100; кухонна сіль, 10; борна кислота, 10; рец.2 – гліцерин, 200; кухонна сіль, 10; борна кислота, 10; рец.3 – вогнезахисний препарат на основі водоростей; рец.4 – біхмалін, 200; сечовина, 50; борна кислота, 10.				
Рецепти брудовідштовхувального оброблення (з/л): рец.1 – петросіл 2М (водноспиртовий розчин алюмометилсилікат натрію), 25; оцтовокислий цинк, 5; рец.2 – ГКР-11 (метилсилікат натрію), 25; рец.3 – ГПА (гідролізований поліакриламід), 25; рец.4 – карбоксикрін (10%), 25.				

З аналізу даних табл. 4 видно, що шляхом відповідного підбору рецептури вогнезахисного і брудовідштовхувального оброблення досліджуваних тканин можна цілеспрямовано формувати їх задану вогнестійкість і брудостійкість. Встановлено, що чисто поліефірну тканину найбільш виправдано обробляти брудовідштовхувальними апретами за рец. 1 і рец.4, а поліефірно-віскозну – за рец. 3 і рец. 4. Брудовідштовхувальне оброблення бавовняної тканини за рец.4 виявилось найменш ефективним.

Із чотирьох обраних нами для вогнезахисного оброблення препаратів найкращий ефект негорючості на всіх досліджуваних тканинах досягається після оброблення за рец.4, основними компонентами якого є біхмалін і сечовина. Деяко нижчий ефект негорючості отримано після оброблення за рец.3, синтезований на основі морських водоростей. Малоєфективним виявилось оброблення тканин за рец.2, основним реагентом якого є гліцерин.

На основі виконаної роботи можна зробити наступні висновки:

1. Наведені результати товарознавчих і маркетингових досліджень асортименту, властивостей, окремого сегменту ринку інтер'єрних текстильних матеріалів і виробів. Розкрито роль товарознавчої і маркетингової науки в інформаційному забезпеченні означеного ринку.
2. Обґрунтована доцільність використання екологоорієнтованих технологій фарбування і заключного оброблення декоративних текстильних матеріалів для екологізації їх асортименту та властивостей.
3. Вивчена можливість використання у малотоннажному текстильному виробництві для фарбування інтер'єрних матеріалів для оздоблення вікон і дверей різних видів рослинних барвників взамін токсичних марок синтетичних барвників.
4. Запропоновано алгоритм формування заданої колірної гами та світлостійкості забарвлень і субстрату фіранкових текстильних матеріалів шляхом цілеспрямованого підбору їх волокнистого складу, будови та окремих марок синтетичних барвників за оптимальної їх концентрації у фарбувальних ваннах.
5. Обґрунтовано доцільність вогнезахисного і брудовідштовхувального оброблення інтер'єрних текстильних матеріалів для оздоблення вікон і дверей. Запропоновано оптимальні рецептурно-технологічні режими цих оброблень.

Список використаної літератури

1. Фомченкова Л. И. Домашний текстиль на отечественном рынке / Л. И. Фомченкова // Текстильная промышленность.–2008.–№3.–С. 46–51.
2. Молодцова Н. Декоративный домашний текстиль/ Н. Молодцова // Текстильная промышленность.–2008.–№6.–С. 22–24.
3. Пушкар Г. О. Проблеми формування асортименту та якості інтер'єрного текстилю / Г. О. Пушкар, Б. Б. Семак // Приблеми легкой и текстильной промышленности Украины. –2009. –№1. –С. 142–146.
4. Лабузцева О. І. Маркетингові дослідження українського ринку текстильних виробів: сучасний стан, проблеми, перспективи /О. І. Лабузцева // Маркетинг в Україні.–2006.–№6.–С. 45–51.
5. Фомин Б. М. Состояние и перспективы развития рынка продукции текстильной и легкой промышленности / Б. М. Фомин // // Текстильная промышленность.–

2008.-№3.-С. 14-17.

6. Семак З. М. Фарбування текстильних матеріалів рослинними барвниками: Навчальний посібник./ З. М. Семак, Б. Б. Семак. – Львів: Світ, 2005. – 368с.
7. Семак Б. Б. Наукові засади формування ринку рослинної текстильної сировини та його окремих сегментів в Україні. Монографія / Б. Б. Семак. – Львів: видавництво ЛКА, 2007. – 512с
8. Вігевич А. М. Екологічний маркетинг: Навчальний посібник / А. М. Вігевич, Т. В. Вайданич, І. І. Дідович, А. П. Дідович. – Львів: видавництво УкрДЛТУ, 2002. – 248с.
9. Борщук Е. М. Екологічні основи економіки: Навчальний посібник / Е. М. Борщук, В. С. Загорський. – Львів: Інтеллект-Захід, 2005. – 312с.
10. Борщук Е. М. Основи теорії стійкого розвитку еколого-економічних систем. Монографія / Е. М. Борщук. – Львів: Ростр-7, 2007. – 436с.
11. Пушкар Г. О. Роль рослинних барвників у формуванні екологічної безпеки інтер'єрного текстилю / Г. О. Пушкар, Б. Б. Семак // Вісник Київського національного університету технології і дизайну.–2009. – №4(38). – С.96–102.
12. Пушкар Г. О. Шляхи оптимізації способів обробки фіранкових текстильних матеріалів / Г. О. Пушкар, Н. Р. Смерчинська // Торгівля, комерція, підприємство: Збірник наукових праць. Випуск 9. – Львів: ЛКА, 2008.– С.201–210.
13. Пушкар Г. О. Шляхи світлостабілізації фіранкових текстильних матеріалів з метою підвищення їх екологічної безпеки / Г. О. Пушкар, Б. Д. Семак: матеріали міжнародної науково-практичної конференції [“Товарознавство і торговельне підприємництво: фахова професіоналізація, дослідження, інновації“], (Київ, 15 – 16 квіт. 2009 р.). – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2009. – С. 267–269.
14. Пушкар Г. О. Оцінка світлостійкості фіранкових бавовняних тканин / Г.О. Пушкар // Вісник Хмельницького національного університету.-2008.-№4.-С.180-184.
15. Puschkar H. O. The complex estimation the quality of blinding textile materials / H. O. Puschkar, B.D. Semak //Global Safety of Commodity and Environment. Quality of Life.-2006.-№15.-P.978-983.

Стаття надійшла до редакції 01.03.2010 р.

ТОВ "ДКС Центр"